

Arrest

nr. 277 379 van 14 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE LANGE
Adolphe Lacombélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 19 april 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 maart 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die *loco* advocaat P. DE LANGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 juni 2006 diende verzoeker een aanvraag gezinshereniging in, in functie van zijn Belgische echtgenote. Op 7 december 2006 werd verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 3 maart 2022 werd een beslissing genomen tot beëindiging van verblijf. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

[...]

Krachtens artikel 44bis §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

Op 26.07.1988 trad u te Tokat (Turkije) In het huwelijk met A.S. (geboren op 01.01.1965 te Slwas, Turkije) die In België woonachtig was.

Begin 1987 kwam u in het kader van een gezinshereniging met uw echtgenote aan in België. U diende in februari 1987 een "aanvraag van machtiging tot verblijf (bijlage 16) in bij de gemeente Bornem en werd er op 01.02.1987 ingeschreven In het Vreemdelingenregister. U werd in het bezit gesteld van een "bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister" dat meermaals verlengd werd.

Op 04.10.1992 werd u ingeschreven In het bevolkingsregister en In het bezit gesteld van een "Identiteitskaart voor Vreemdelingen" die meermaals verlengd werd.

Op 30.12.1993 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde omwille van opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 01.02.1994 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en u werd vrijgesteld uit de gevangenis.

Op 25.03.1997 werd u door het Hof van Beroep van Gent (CR Dendermonde 29.05.1996) veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel voor een duur van 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis (van 30.12.1993 tot 01.02.1994) daar u zich schuldig gemaakt had aan opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg en verboden wapendracht, namelijk een semiautomatisch pistool Makarov 9 mm. Feiten gepleegd op 28.12.1993.

Op 09.08.1998 werd een bevel tot aanhouding voor u uitgevaardigd omdat u verdacht werd van moord en moordpoging.

U vluchtte naar Turkije waar u, volgens de informatie van Interpol Turkije, op 12.08.1998 toekwam. De Procureur des Koning van Dendermonde vroeg aan het Ministerie van Justitie van Turkije om uw uitlevering. Dit werd geweigerd.

Op 21.06.1999 werd u van ambtswege geschrapt uit het Vreemdelingenregister.

Op 11.10.2002 diende u een aanvraag tot gezinshereniging in bij de Belgische Ambassade te Ankara (Turkije). De visumaanvraag werd op 15.01.2003 geweigerd om redenen van openbare orde. Uw familiale-, gezins- en privébelangen werden ondergeschikt geacht op de vrijwaring van de openbare orde

Op 21.06.2006 diende u te Bornem een "Aanvraag tot vestiging als echtgenoot van de Belgische A.S." (bijlage 19) in.
Het is onduidelijk op welke datum u terug in België aangekomen was.

Op 07.07.2006 werd u ter kennis gebracht dat de beslissing aangaande uw vestigingsaanvraag voorlopig uitgesteld werd voor bijkomend onderzoek en werd u Ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Daar er niet binnen de vooropgestelde termijn een beslissing genomen werd, werd uw verblijfsrecht automatisch erkend.

Op 07.12.2006 werd u opnieuw Ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 10.04.2016 werd u aangehouden en op 11.04.2016 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde omwille van moord met voorbedachte rade.

Op 08.02.2019 werd u door het Hof van Assisen van de Provincie Oost-Vlaanderen veroordeeld tot 29 jaar gevangenisstraf, werd u levenslang ontzet uit de rechten vermeld In artikel 31,1° lid van het Strafwetboek, werd u levenslang ontzet van het kiesrecht en werd u afgezet verklaard van titels, graden, openbare ambten, bedieningen en betrekkingen waarmee u bekleed zou kunnen zijn, daar u zich schuldig gemaakt had aan moord, dit Is opzettelijk met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, gedood te hebben. Deze moord werd gepleegd in de nacht van 09.04.2016 op 10.04.2016.

Uit de omstandigheden die tot uw veroordeling hebben geleid, blijkt het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt. De gepleegde feiten zijn bijzonder zwaarwichtig en getuigen van een absoluut gebrek aan respect voor het leven van een ander mens.

U heeft een mens van het leven beroofd uit woede en frustratie omdat u als caféuitbater minder klanten over de vloer kreeg dan uw concurrent/slachtoffer. U had reeds in het verleden meerdere Turkse café eigenaars in Temse bedreigd omdat u geen concurrentie duldde. Een tweetal weken voor de feiten bedreigde u de ober van het slachtoffer via telefoon en zei u dat zolang u loefde u niet zou toelaten dat het slachtoffer hier een café zou uitbaten. Volgens het relaas van de feiten in de akte van beschuldiging heeft u op 09.04.2016 rond middernacht uw slachtoffer gebeld en zou u nogmaals geëist hebben dat hij zijn café zou sluiten. Een kwartier later stond u in zijn café. U beval hem met u naar buiten te gaan. Er ontstond een hevige discussie en het kwam tot een handgemeen. Een getuige kwam tussenbeide en duwde u weg. Toen nam u uw pistool en schoot zes maal kort na elkaar. Wanneer het slachtoffer op de grond lag, heeft u hem van dichtbij een laatste kogel door het hoofd gejaagd nadat u hem volgens getuigen gevraagd had 'Leef jij nog?'. Daarna liep u naar uw Mercedes en reed weg.

Het doden van een medemens is één van de zwaarste misdrijven uit ons strafwetboek. Het recht op leven is het meest fundamentele recht dat onze samenleving beschermt en garandeert. Wie daaraan raakt, raakt de essentie van de samenleving.

In de maatschappij dragen dergelijke feiten bij tot het stijgend onveiligheidsgevoel. Deze zwaarwichtige feiten kunnen niet getolereerd worden. Niemand heeft het recht te beschikken over iemands leven.

Schijnbaar denkt u hier anders over.

Uit de getuigenverklaringen blijkt dat het geweten was dat u gewapend rondliep omdat u uw wapen meermaals bovenhaalde om ermee te pochen. U verklaarde een pistool nodig te hebben omdat u vijanden had. In het verleden was u meermaals betrokken als dader bij schietincidenten.

Reeds in 1993 heeft u, in gelijkaardige omstandigheden en om dezelfde reden als de moord van 2016, uw wapen op een café uitbater gericht, namelijk omdat u geen concurrentie duldde en jaloers was. Hij werd in het been geraakt, 's Anderendaags gaf u zich aan bij de politie van Temse. U werd hiervoor veroordeeld door het Hof van Beroep van Gent op 25.05.1997 tot 12 maanden gevangenisstraf met uitstel.

Op 09.08.1998 schoot u uw minnares en haar partner neer omdat u het niet kon verkroppen dat zij u had afgewezen en koos voor die andere man. In een café in Sint-Niklaas ontstond hierover ruzie met de nieuwe partner van uw minnares. Er vielen slagen en bierflesjes werden gegooid. U keerde kort daarna terug naar het café waar u het koppel buiten neerschoot. Uw minnares overleed, haar partner werd verwond en is sindsdien invalide. Na deze moordpartij vluchtte u naar Turkije. De Belgische autoriteiten vroeg om uw uitlevering maar dit werd geweigerd. Aangezien Turkije geen onderdanen uitlevert, werd uw strafdossier door de Turkse autoriteiten behandeld. Pas in 2001 heeft u zich aangegeven bij de Turkse Justitie. U werd er veroordeeld tot 17 jaar en 10 jaar en zes maanden gevangenisstraf. In mei 2002 was u weer op vrije voeten. U zou, volgens uw eigen verklaringen, gratie verkregen hebben.

Halverwege 2013 sloeg u een man in een café in Temse omdat deze weigerde u te trakteren. Toen de omstaanders tussen beiden kwamen heeft u uw pistool bovengehaald waardoor de man naar buiten vluchtte. Later dat jaar bent u nogmaals slaags geraakt met diezelfde man en sloeg u hem met een glazen fles op het hoofd en met een scherp stuk u in zijn knie. Hij diende geen klacht in maar verwittigde de politie dat u met een wapen rondliep.

Het gebruik van wapens, geweld en bedreigingen is een constante in uw leven. U staat bekend als een gewoontedrinker die in dronken toestand kwaadaardig wordt en provocerend gedrag stelt en zo tot geweld overgaat. Zonder remmingen geeft u uiting aan uw negatieve gevoelens door uw pistool boven te halen om de oorzaak van uw frustraties te bedreigen, te beschieten of koudweg uit de weg te ruimen. Twee personen werden meedogenloos afgemaakt omdat ze de pech hadden uw jalousie, woede en frustraties te hebben aangewakkerd. Uw handelen heeft desastreuze gevolgen voor uw slachtoffers en hun familie maar daar stond u schijnbaar niet bij stil. Volgens het gerechts psychiatrisch onderzoek blijkt dat de feiten van 9 en 10 april 2016 een gecontroleerde handeling betreffen en niet het gevolg van impulscontroleverlies of van een geestesstoornis. Uw Intellectuele vaardigheden zijn voldoende ontwikkeld om een onderscheid te maken tussen aanvaardbaar of niet aanvaardbaar gedrag.

Uit het onderzoek blijkt dat u nood heeft aan responsabilisering. De schietincidenten, zowel die uit het verleden als de meest recente van 2016, schrijft u toe aan het gedrag van anderen. U legt de verantwoordelijkheid van uw handelen bij uw slachtoffer.

Uw eigen aandeel schijnt u niet onder ogen te zien. Dat uw verantwoordelijkheidsbesef op uw gevorderde leeftijd nog steeds ondermaats ontwikkeld is, is voldoende reden om te vrezen voor recidive. Zelfs vanuit de gevangenis, waar u een lange straf uitzit, kon u het niet laten om met represailles te dreigen tegen diegenen die niet aan uw kant stonden. Over de persoon die tegen u getuigd heeft zou u gezegd hebben dat u hem "een pak slaag zal geven" zodra u uit de gevangenis vrij komt. Op het einde van het gerechtelijk onderzoek verklaarde u boudweg dat deze getuige gelogen had. Het ontkennen van het relaas van de feiten die tot de moord geleid hebben (u gaf verschillende versies), het voortdurend intimideren van uw medemens en uw gebrekkig verantwoordelijkheidsbesef is een gevaarlijke cocktail voor recidive. U heeft duidelijk geen lessen getrokken uit uw destructief levenssparcours. De kans dat u opnieuw uw problemen met de wapens beslecht is reëel.

Niettegenstaande het dragen van een vuurwapen in België verboden is, feit waarvoor u op 25.05.1997 reeds veroordeeld bent geweest, heeft dit u er niet van weerhouden met een wapen rond te lopen. U maakte er geen geheim van dat u het wapen op zak had. Dit gegeven maakte u sociaal gevaarlijk. De gepleegde moorden zijn hiervan het bewijs. Het naleven van de Belgische rechtsregels is niet uw bekommernis. U houdt er eigen regels op na, die passen in uw eigen wereld. Uw eigen wereld beperkte zich dan ook tot de Turkse gemeenschap waardoor u het niet nodig achtte de Nederlandse taal onder de knie te krijgen. Al deze elementen tonen aan dat u niet echt geïnteresseerd bent in deelname aan de Belgische samenleving.

Het Hof van Assisen heeft geoordeeld dat uw gewetenloze houding enkel aan banden kon gelegd worden door een lange gevangenisstraf. De maatschappij dient te alle prijzen te voorkomen dat dergelijke feiten zich herhalen. Families zijn, door uw toedoen, getekend voor het leven door het verlies van hun dierbaren. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen individuen zoals u die de integriteit van anderen in levensgevaar brengen. Het beëindigen van uw verblijfsrecht, gelet op de bijzondere ernst en de aard van de gepleegde feiten, is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Er zijn ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 16.11.2021 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen op grond van redenen van openbare orde en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontfemen. U werd in overeenstemming met artikel 62§1, van de vreemdelingenwet in de gelegenheid gesteld om binnen 15 dagen de vragenlijst in te vullen en om eventuele bewijsstukken voor te leggen en uw mening te geven teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw verblijfsrecht aan te brengen. U verzocht om een verlenging van de termijn en dit verzoek werd ingewilligd. De termijn werd verlengd tot 16.12.2021.

Uit de vragenlijst hoorrecht blijkt dat u Turks en beperkt Nederlands kan spreken en lezen; dat u sinds februari 1987 in de gemeente Bornem bent ingeschreven; dat uw paspoort op uw thuisadres ligt; dat u geen bijzondere aandoeningen hebt die u belemmeren te reizen of terug te keren naar Turkije; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was te [...] (u heeft deze woonst geschonken aan uw zoon die er nu zelf in woont); dat u gehuwd bent met A.S. wonende [...]; dat uw drie meerderjarige kinderen I.A., I.S. en I.A. en uw 4 minderjarige kleinkinderen allen in België wonen, dat uw neef A. U. en zijn echtgenote M.R. eveneens in België (Bornem) wonen; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in een ander land dan België; dat u familie heeft in uw land van herkomst namelijk 5 broers en 7 zussen, dat u niet kan rekenen op hun steun omdat ze een stuk ouder zijn dan u, u heeft nog steeds contact met hen en zij komen u bezoeken in de gevangenis, u zou de jongste zoon zijn uit een gezin van 10 kinderen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of een ander land dan België; dat u Nederlandse lessen en een cursus als lasser heeft gevolgd van 1987 tot 1988 en een cursus voor anderstaligen te Willebroek; dat u gewerkt heeft in de metaalconstructie te Willebroek, in een kippen kweker, als grond/kabelwerker te Rumst en als cafébaas in café [...] te Temse; dat u als elektricien en als automechaniker bij familie in Turkije heeft gewerkt zonder contract; dat u nog nooit opgesloten of veroordeeld bent geweest in een ander land dan België; dat u niet naar Turkije kan terugkeren omdat u uw echtgenote, uw kinderen en kleinkinderen die allen Belg zijn dan achterlaat, u bent 35 jaar gehuwd met S. die werkt als bejaardenhelpster en perfect Nederlands spreekt net zoals uw kinderen en kleinkinderen die hier geboren zijn, dat u onmogelijk van hen kan verlangen dat ze zich in Turkije zouden vestigen, dat u zich beroept op artikel 8 EVRM omdat u uw gezinsleven niet in Turkije kan uitoefenen.

Na het overlopen van de vragenlijst met de terugkeerbegeleider deelde u mee dat u reeds had nagedacht over wat te doen na uw detentie. U zei de intentie te hebben om terug te keren naar Turkije om er met uw Belgisch pensioen een luxeleven te kunnen leiden en u zou af en toe op vakantie komen naar België om uw kinderen en kleinkinderen te zien. U zou volgens de gevangenis ook om een tussenstaatse overlevering naar Turkije gevraagd hebben.

Volgende documenten werden later toegevoegd aan de vragenlijst : een getuigschrift van woonst d.d. 24.11.2021 van u en van uw echtgenote A.S., een samenstelling van uw gezin d.d. 02.08.2010 en d.d. 24.11.2021, een uittreksel uit de geboorteacte van I.S., I.A. en I.A., een getuigschrift van woonst d.d. 25.11.2021 van I.S., I.A. en I.A., een handgeschreven verklaring waarin u uiteenzet waarom u niet kan terugkeren naar Turkije (zie verder), uw huwelijksboekje, een kopie van uw oude vreemdelinge kaart en van de Belgische identiteitskaart van uw echtgenote, het bewijs van de Belgische nationaliteit van uw echtgenote, een attest van gezinssamenstelling d.d.24.11.2021 van I.S. en I.A., een attest van gezinssamenstelling d.d.27.11.2021 van I.A., een loonbrief van u van december 2007, een aanslagbiljet personenbelasting van u en uw echtgenote voor het aanslagjaar 2011, een globaal loopbaanuitreksel, een jaaruitreksel RVP 2009, een brief RVP d.d. 18.01.2016, een attest Pension B (OFP) van 2012, 2016, 2019 en 2020, de huurprijsberekening van uw huidige woning ([...]), een aanslagbiljet verkeersbelasting d.d. 09.11.2009 en 2011, een onderhandse overeenkomst/ een offerte renovatiewerken/ aanslagbiljet O.V. aanslagjaar 2006, 2012 en 2011/ betekening van het K.I/ verkoopakte (d.d. 12.09.2016). m.b.t. het pand gelegen te [...], aankoopakte (d.d. 20.10.1992) en verkoopakte (12.11.2009) en aanslagbiljet O.V. aanslagjaar 2009 l.v.m. woning [...].

Samengevat blijkt uit uw handgeschreven verklaring dat u niet terug kan keren naar Turkije omdat u het moeilijk heeft met iets vooruitzicht om zonder uw vrouw, kinderen en kleinkinderen naar Turkije terug te moeten keren. U omschrijft zichzelf als een lieve, aangename en sociale man. U vreest dat het zwaar te verwerken zal zijn om weggerukt te worden van uw familie. Uw vrouw, kinderen en kleinkinderen liggen u nauw aan het hart en het doet u pijn dat u uw kleinkinderen niet kan zien opgroeien.

U kan het zich niet voorstellen dat u uw hechte familie zal moeten verlaten en dat de contacten enkel via telefoon zullen kunnen plaatsvinden. Het is voor u een zware beproeving om gescheiden te moeten leven van uw familie en van uw echtgenote waar u een lange en liefdevolle relatie mee heeft U zal blijven vechten voor wat u zo dierbaar is zodat u verenigd kan blijven.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Het wordt niet betwist dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. (hierna : EVRM)

Op 26.07.1986 huwde u in Turkije met mevrouw A.S. (geboren op 01.01.1965 te [...], Turkije, van Belgische nationaliteit sinds 02.07.1997). Uit deze relatie werden 3 kinderen geboren : I.A. (geboren op 21.05.1987), I.S. geboren op 03.01.1989) en I.A. (geboren op 25.11.1991), allen van Belgische nationaliteit.

Uw kinderen zijn allen meerderjarig en hebben zelf een gezin gesticht. Voor uw opsluiting in de gevangenis woonde u samen met uw echtgenote.

Volgens het arrest van het Hof van Assisen kan u ondanks uw ontspoorde levensparcours nog steeds rekenen op de steun en de liefde van uw gezin. Uw echtgenote, uw kinderen en de kleinkinderen bezoeken u regelmatig in de gevangenis. Er kan opgemerkt worden dat het feit dat u een vrouw, kinderen en ondertussen ook kleinkinderen had, u er niet van weerhouden heeft om uiterst ernstige feiten te plegen. Hun aanwezigheid heeft geen positieve invloed gehad op uw verantwoordelijkheidsbesef.

Uw partner zou ervoor kunnen kiezen om u, na uw vrijstelling uit de gevangenis, te vervoegen in Turkije. U bereikt strafeinde op 03.04.2045. Tegen die tijd is haar loopbaan als bejaardenhelpster ten einde, indien u niet tot strafeinde in de gevangenis hoeft te blijven en uw partner nog werkzaam is wanneer u vrijkomt, kan uw partner er eventueel voor kiezen om u later te vervoegen in Turkije.

Er zijn geen elementen in uw dossier die er op wijzen dat jullie 35 jarig huwelijk enkel in België verdergezet kan worden. De hechtheid van jullie relatie kan logischer wijze behouden blijven op een plaats buiten België. Uw echtgenote kan België vrijelijk in- en uitreizen en kan dus makkelijk terugkomen om jullie kinderen en kleinkinderen te bezoeken. Zij werd net als u in Turkije geboren, zij verkreeg de Belgische nationaliteit op 02.07.1997, voor die datum had zij enkel de Turkse nationaliteit, Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij vertrouwd is met de Turkse cultuur, taai en gebruiken, ze groeide immers op in een Turks gezin. Niettegenstaande ze perfect Nederlands praat, mag er van uitgegaan worden dat ze eveneens haar moedertaal nog beheerst Het ligt voor de hand dat uw echtgenote Turks spreekt met u aangezien uw Nederlands beperkt gebleven is.

Zij kan er ook voor kiezen om in België te blijven bij de kinderen en de kleinkinderen en het contact met u te blijven onderhouden via de bestaande communicatiekanalen. Bovendien kan zij België vrijelijk in en uitreizen waardoor zij u kan komen bezoeken wanneer ze dit wenst. Niets wijst er op dat dit niet mogelijk zou zijn.

Opdat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist, die anders zijn dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, § 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 18567/10, Nadc e.a. v. Zweden, par. 76). Uw kinderen hebben inmiddels een eigen gezin. ZIJ komen u regelmatig bezoeken samen met uw kleinkinderen. Het gegeven dat uw kinderen u vaak komen bezoeken in de gevangenis, wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U heeft geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM.

Tussen grootouders en kleinkinderen kan een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM aangenomen worden als uit de feiten en omstandigheden volgt dat daadwerkelijk sprake is van hechte persoonlijke banden. Om hechte persoonlijke banden aan te kunnen nemen tussen grootouders en minderjarige kleinkinderen, moeten deze de gebruikelijke omgang overstijgen. Er zijn geen elementen in uw dossier waaruit blijkt dat de band met uw kleinkinderen buitengewoon is of anders is dan de van nature affectieve banden. Dat u ze wil zien opgroeien wijst niet op een uitzonderlijke band maar is de betrachting van elke grootouder. U heeft geen afhankelijkheidselementen aangetoond, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM, waaruit blijkt dat uw relatie met uw kleinkinderen van bijzondere aard is en de natuurlijke affectieve band overstijgt.

Gezien u zware feiten gepleegd heeft, zit u een langdurige detentie uit. Zowel uw partner als uw kinderen en kleinkinderen zullen gewend zijn aan uw afwezigheid in het dagdagelijkse leven waardoor een uitwijzing, wanneer u aan justitie voldaan heeft, een minder ingrijpende verandering in hun teven tot gevolg zal hebben.

Uit uw administratief dossier blijken geen onoverkomelijke hinderpalen om regelmatig contact te onderhouden met uw familie, daar uw echtgenote, kinderen en kleinkinderen het land probleemloos in en uit kunnen reizen en dus op bezoek kunnen komen daar waar u verblijft. Ze kunnen ook gebruik maken van de hedendaagse talrijke communicatiemiddelen om met u in contact te blijven.

Naast wat u verklaarde in de vragenlijst hoorrecht, namelijk dat u niet naar Turkije kan terugkeren om familiale redenen, opperde u eveneens de mogelijkheid om na uw detentie in Turkije een luxeleven te leiden met uw Belgische pensioen en af en toe met vakantie naar België te komen om uw kinderen en kleinkinderen te zien. U zou daarnaast ook om een tussen staatse overlevering naar Turkije gevraagd hebben. Dit toont aan dat u niet afkerig bent om uw leven en uw gevangenisstraf verder te zetten in uw moederland Turkije waar, volgens u, het verkrijgen van gratie door Justitie tot de mogelijkheden behoort. Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, EVRM wordt een inmenging in het familie- en gezinsleven toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Gezien u, tot tweemaal toe, een zeer ingrijpend misdrijf gepleegd heeft wordt een inmenging in uw familie- en gezinsleven als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. Uw familiale en gezinsbelangen worden ondergeschikt geacht aan de bescherming van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familie- en gezinsleven moeilijker zal verlopen is het louter gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

Uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde zwaarder weegt dan de familie- en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

U bent grootgebracht in Turkije waar u tot de leeftijd van 22 jaar gewoond heeft. Op die leeftijd kwam u, na uw huwelijk met mevrouw A.S. , voor het eerst aan op het Belgisch grondgebied. Elf jaar later vluchtte u terug naar Turkije nadat u in België een moord had gepleegd. U werd in Turkije berecht en u kwam daarna terug naar België. Op uw 51 pleegde u uw tweede moord in België. Momenteel bent u 57 jaar oud.

Het wordt niet betwist dat een beëindiging van uw recht op verblijf en een latere verwijdering van het grondgebied, een inmenging vormt in uw sociaal leven. U omschrijft uzelf als een lieve, aangename en sociale man. Ongetwijfeld heeft u, tijdens uw langdurig verblijf in België, vriendschappen gesloten en een sociaal leven opgebouwd. Dit belet echter niet dat, nadat uw recht op verblijf beëindigd (s, u terugkeert naar uw land van herkomst of een ander land. Uw vrienden en kennissen in België kunnen met u in contact blijven via de talrijke hedendaagse communicatiemogelijkheden of door bezoeken daar waar u verbluft U toont op geen enkele wijze aan dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de Belgische gemeenschap die zodanig uitzonderlijk zijn dat deze banden kunnen opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. Uw gedrag is in tegenspraak met integratie in de samenleving. U heeft een van de fundamenteelste mensenrechten met de voeten getreden.

Volgens de vragenlijst heeft u bij de aanvang van uw verblijf in België (1987/1988) inspanningen geleverd om de Nederlandse taal te leren hetgeen normaal is wil men deelnemen aan de samenleving waarin men leeft. Toch blijkt uit diezelfde vragenlijst en uit het arrest van het Hof van Assisen en de akte van beschuldiging dat u de Nederlandse taal niet machtig bent en dat u het niet noodzakelijk vond om de taal te leren. Uit deze vaststelling kan niet anders dan geconcludeerd worden dat in tegenstelling tot uw echtgenote en uw kinderen, uw integratie op taalgebied onvoldoende gebleven is. Bovendien beperkten uw contacten zich tot de Turkse gemeenschap hetgeen uw integratie niet bevordert heeft.

Het feit dat u in België gewerkt heeft, doet niets af aan het gegeven dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde.

U bent opgegroeid in Turkije waar u een groot deel van uw leven heeft doorgebracht. Hierdoor kan aangenomen worden dat u ook andere banden dan uw nationaliteit heeft met Turkije. U spreekt de taal en u geeft zelf aan dat uw 7 zussen en 6 broers er nog wonen. Bovendien vluchtte u in 1998, na het doden van een vrouw, naar uw moederland hetgeen erop kan wijzen dat u er de nodige steun kon verwachten van bijvoorbeeld uw broers en zussen/uw familie of er op zijn minst over een sociaal netwerk beschikte. Niettegenstaande u beweert geen hulp te zullen krijgen van uw broers en zussen omdat ze ouder zijn dan u, is deze bewering niet gestaafd. U zegt contact te onderhouden met hen en sommigen komen u bezoeken in de Belgische gevangenis.

Zij zijn bereid 4000 km te overbruggen om u moreel te steunen. Redelijkerwijze kan er van uitgegaan worden dat ze hun volle medewerking zullen verlenen om u te helpen bij het opbouwen van een nieuw leven ginds. Bovendien wordt u verondersteld om op uw leeftijd een zelfstandig leven te kunnen leiden. Mocht het nodig zijn, dan kan uw familie in België u financiële steun bieden totdat u uw leven weer op de rails heeft..

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven niet absoluut. Een inmenging is toegestaan wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. In uw geval wordt een inmenging als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t de gezondheidstoestand van uw familie die onderhavige beslissing zouden beïnvloeden.

De door u gepleegde feiten getuigen van een absoluut gebrek aan respect voor het leven van een ander mens. U heeft twee levens moedwillig ontnomen en twee families ontredderd achtergelaten. Moord wordt, in het Belgisch strafrecht, beschouwd als de ergste misdrijf.

Door uw persoonlijk gedrag en de ernst van de gepleegde feiten, betekent u een bedreiging voor de openbare orde zodanig dat uw persoonlijke belangen ondergeschikt zijn aan de vrijwaring van de openbare veiligheid.

De maatschappij dient beschermd te worden tegen gevaarlijke individuen zoals u.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In zijn synthesememorie voert verzoeker een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“ENIG MIDDEL

Afgeleid uit de schending van artikel 2 van de wet van 24 maart 1961 houdende goedkeuring van het Europees Vestigingsverdrag en van het Protocol, ondertekend te Parijs op 13 december 1955, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 augustus 1965

Dit verdrag, afgesloten in het raam van de Raad van Europa, is ten aanzien van Turkije in werking getreden op 20 maart 1990. Het is bijgevolg op verzoeker van toepassing.

Artikel 2, gewijzigd bij KB van 13 juli 1992, bepaalt het volgende:

“Alvorens de uitzetting van een vreemdeling om een der in artikel 3, nrs. 2 en 3, van dit Verdrag genoemde redenen voor te stellen, dient de Minister (...) het advies in te winnen van de Raadgevende Commissie voor Vreemdelingen, ingesteld bij artikel 10 van de wet van 28 maart 1952 op de vreemdelingenpolitie”.

Artikel 3, leden 2 en 3 betreft de uitzetting van vreemdelingen die resp. minstens 2 en 10 jaar wettig op het grondgebied van een lidstaat verblijven, wat met verzoeker het geval is.

Met “Raadgevende Commissie voor Vreemdelingen” wordt nu bedoeld de Commissie van advies voor vreemdelingen bedoeld in artikel 32 van de Vreemdelingenwet (Mare De Koek e.a., De nieuwe verblijfsregeling voor vreemdelingen, 1982, nr. 358 blz. 209; RPDB, Compl. VI, Etrangers (Office des), 1983, nr. 399 blz. 447; Lous-Paul Suetens, “De adviesorganen voor vreemdelingen”, in Hans Van Houtte (ed.), De Vreemdelingenwet, 1981, 87). Overigens werd alleen in het Nederlands de naam van de commissie gewijzigd.

Verweerder heeft evenwel de Commissie van advies voor vreemdelingen niet om advies gevraagd vooraleer zijn beslissing te nemen, zodat deze bepaling geschonden wordt.”

3.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 2 van de wet van 24 maart 1961 houdende de goedkeuring van het Europees Vestigingsverdrag en van het Protocol, ondertekend te Parijs op 13 december 1955, omdat bij het nemen van de bestreden beslissing niet het advies werd gevraagd van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De Raad merkt op dat artikel 32, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), waar verzoeker naar verwijst, bepaalt dat de Commissie van advies voor vreemdelingen een advies geeft “in de gevallen waarin door deze wet of door bijzondere bepalingen wordt voorzien”. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 44bis, § 2, van de vreemdelingenwet. Artikel 44bis van de vreemdelingenwet voorziet niet in een advies van de Commissie van advies voor Vreemdelingen.

Deze bepaling werd hersteld in de vreemdelingenwet door artikel 26 van de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de vreemdelingenwet met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken. Lezing van de memorie van toelichting bevestigt dat een voorafgaand advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen niet langer vereist is indien een vreemdeling een gevaar uitmaakt voor de openbare orde en nationale veiligheid (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2215/001, 6*). Zoals in de nota met opmerkingen terecht aangeduid wordt, dient er overeenkomstig het principe *lex posterior derogat prior* enkel rekening gehouden te worden met de meest recente wetgeving. Verzoeker wordt dan ook niet bijgetreden.

Waar verzoeker betoogt dat hij het bestaan van redenen van openbare orde niet erkent, steunt de bestreden beslissing op de vaststelling dat verzoeker op 8 februari 2021 door het Hof van Assisen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 29 jaar en levenslang werd ontzet uit de rechten zoals vermeld in artikel 31, 1°, van het Strafwetboek wegens moord. In het verleden werd ten aanzien van verzoeker tevens een bevel tot aanhouding uitgevaardigd omdat hij verdacht werd van moord en moordpoging. In het kader van deze in verdenkingstelling vluchtte verzoeker naar Turkije. Verzoeker werd daarnaast ook door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf maanden met uitstel voor een duur van vijf jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorlopige hechtenis wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg en verboden wapendracht, namelijk een semiautomatisch pistool. Verzoeker kan moeilijk voorhouden dat voormelde feiten niet ernstig zijn. Door louter te stellen dat hij de redenen van openbare orde "*niet erkent*", weerlegt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT